

Publicerad 2006-11-06 21:24 av Cinnika

...

Månen är doppad i olja

Blod är tjockare än vatten
och månen är doppad i olja.
Därför har någon
placerat spotlights i träden.
Och den instrumentala jagar mig i bakgrunden,
den bär på mitt blod.
Så jag springer för mitt liv
men scenen tar inte slut
och jag har inga fördomar,
men tänk om han är invandrare...
Vad fan gör jag då?

Det sticker i porerna
och oljan tränger fram.
Svart och klibbig kletar den ut
min förstelnade mask av make up,
men jag får inte skrika!
Någon kan ju höra...
Därför gråter jag alltid
så långt ner i kudden jag bara kan,
och när den plaskar av sig själv
låter jag den torka
så jag kan skratta åt kristallerna av salt
för att de glimmar så vackert.
Då kan jag låtsas att det är så det känns att bli tröstad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cinnika med Poeter.se id #11428 innehar upphovsrätten